

РЕШЕНИЕ

№ 3429

гр. София, 02.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 06.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова , като разгледа дело номер **4047** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.12 ал.3 Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища /Наредбата/.

Производството е образувано по жалба на М. В. Т. от Г.М. срещу решение №06-00-271 от 13.05.2010 г.на заместник-М. на О., М. и Н.. С оспореното решение заместник-министърът на О., М. и Н. е отказал на жалбоподателката признаване на висше образование по специалността „Икономика” и придобиване на образователно-квалификационна степен „бакалавър” от Международния славянски институт /МСИ/, Р федерация.

Жалбоподателката счита заповедта за незаконосъобразна. Твърди, че О. не е придобито в структура на университета, разкрита в Б, а пряко в чуждестранното висше училище при дистанционна форма на обучение. Претендира разности.

Ответникът – заместник-министърът на О., М. и Н., оспорва жалбата. Твърди, че О. не е придобито в страната, издала дипломата, а в структура на учебното заведение, функционирала на територията на Република Б, което е недопустимо по Закона за висшето образование /ЗВО/.

Съдът при преценка на допустимостта и основателността на жалбата приема следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Видно от представената диплома за бакалавър по икономика рег.№ ББФК/09-5430,17929, издадена от Автономна нетърговска образователна организация за висше професионално образование „Международен славянски институт” на 29.06.2004г. , жалбоподателката е приета във висшето училище през 2004г. в задочна форма на обучение и е получила висше образование по специалността „Икономика” през 2009г. С решение на Държавната атестационна комисия от 19.08.2009г. на жалбоподателката е призната квалификация „бакалавър по икономика”. Към дипломата е представен квалификационен регистър на взетите изпити и кредити по дисциплините от специалността. По делото е представено копие от студентската книжка на жалбоподателката, издадена от МСИ. Книжката е на български език. Изрично е посочено, че жалбоподателката е приета за дистанционно-задочно обучение в Република Б. Семестриалните заверки за периода 2004-2006г. са с печат на руски език: „Международен славянски институт М; Дистанционно- задочно обучение в Б; Учебен отдел В”, за следващите семестри печатът е само: „Международен славянски институт М; Учебен отдел 3”. Преподавателите, осъществили обучението, както и ръководителят на дипломната работа, са българи. Заплащана е семестриална такса в размер на 400 лева.

В съдебното заседание на 06.10.2010г. жалбоподателката сочи, че държавният изпит е проведен в Б. В подкрепа на твърденията си представи Заповед на ректора на МСИ от 24.06.2009г. за назначаване на държавна атестационна комисия за випуск бакалаври по икономика и Заповед от 15. 04.2009г. за командироване на държавната атестационна комисия в Б.

Представени са лицензия и свидетелство за акредитация на висшето училище, издадени от Федералната служба по надзор в сферата на О. и науките в Руската федерация, валидни към момента на обучението и дипломирането на жалбоподателката. Не са представени доказателства МСИ да е открил учебно звено, включено в структурата на българско учебно заведение съгласно споразумение между учебните заведения или съгласно международна спогодба.

Въз основа на представените доказателства и твърденията на жалбоподателката съдът приема за установено, че обучението е проведено в самостоятелна организационна структура на МСИ на територията на Република Б. Установяването на вида на структурата и правно-организационната ѝ форма не са предмет на настоящото производство.

Със заявление вх.№06-00-271 от 26.03.2010г. до М. на О., М. и Н. жалбоподателката е поискала да бъде открита процедура по признаване на придобитото образование. В заявлението е посочено, че жалбоподателката се е обучавала в задочна форма на обучение с елементи на дистанционно обучение.

Заявлението на жалбоподателката е разгледано от Комисията по признаване на висше образование, придобито в чуждестранни висши училища на заседанието ѝ на 15.04.2010г., за което е съставен протокол №77 от същата дата. На заседанието присъстват 9 хабилитирани лица от основните области на висшето образование и директора на националния център за информация и документация. Решението на Комисията, взето единодушно, е да се откаже признаване на висшето образование на

жалбоподателката, тъй като обучението е проведено на територията на Б.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Решението е издадено от компетентен административен орган. Съгласно разпоредбата чл.10 ал.2 от Наредбата удостоверение за признаване или отказът да бъде признато висше образование се подписват от М. на О., М. и Н. или от упълномощено от него длъжностно лице. Със заповед №РД-09-181/15.02.2010г. министърът на О., М. и Н. е упълномощил с това правомощие заместник-М., издал оспорената заповед.

Решението е издадено при спазване на административно-производствените правила. Производството по признаване на висше образование, придобито в чуждестранни висши учебни заведения, е уредено в чл.8-чл.11 от Наредбата. Съставът на комисията е определен в съответствие с чл.7 ал.2 от Наредбата. Заседанието на комисията е проведено при наличието на необходимия кворум и решението е взето по установения ред.

Оспореното решение е издадено в съответствие с материално-правните разпоредби на закона. Правното основание, на което е издадено решението съответства на установените факти.

Съгласно разпоредбата на § 4 ал.1 от Допълнителните разпоредби към Закона за висшето образование чуждестранните висши училища не могат да разкриват свои подразделения на територията на Република Б. Съгласно ал.2 на цитираната разпоредба български висши училища могат да разкриват в структурата си основни звена съвместно с чуждестранни висши училища въз основа на международна спогодба или споразумение между висшите училища. В не са налице предпоставките предпоставките на §4 ал.2 от ДР на ЗВО. Обучението е проведено в нарушение на §4 ал.1 от ЗВО и правилно административният орган е отказал признаването му.

Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на правния спор жалбоподателката няма право на разноски по делото - аргумент от чл.143 ал.1 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 172 ал.2 от АПК Административен съд С.-град, 38-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. В. Т. от Г.М. срещу решение №06-00-271 от 13.05.2010г .на заместник-М. на О., М. и Н..

ОТХВЪРЛЯ искането на М. В. Т. от Г.М. за възстановяване на разноските по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14- дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд С. – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: